

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 17 lutego 2022 r.
(OR. en)

6337/22

FRONT 68
VISA 31
IXIM 34
DATAPROTECT 40
DELECT 28
COMIX 79

PISMO PRZEWODNIE

Od: Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)

Data otrzymania: 16 lutego 2022 r.

Do: Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, sekretarz generalny Rady Unii Europejskiej

---

Nr dok. Kom.: C(2022) 844 final

Dotyczy: DECYZJA DELEGOWANA KOMISJI (UE) .../... z dnia 16.2.2022 r. określająca treść i format z góry określonej listy opcji stosowanej do celów wezwania do przedstawienia dodatkowych informacji lub dokumentów na podstawie art. 27 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument C(2022) 844 final.

Zał.: C(2022) 844 final

Bruksela, dnia 16.2.2022 r.
C(2022) 844 final

DECYZJA DELEGOWANA KOMISJI (UE) .../...

z dnia 16.2.2022 r.

określająca treść i format z góry określonej listy opcji stosowanej do celów wezwania do przedstawienia dodatkowych informacji lub dokumentów na podstawie art. 27 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240

UZASADNIENIE

1. KONTEKST AKTU DELEGOWANEGO

We wrześniu 2018 r. Parlament Europejski i Rada przyjęły rozporządzenie (UE) 2018/1240 (zwane dalej „rozporządzeniem”) ustanawiające europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS)¹.

Na podstawie art. 27 ust. 3 rozporządzenia Komisja jest zobowiązana do przyjęcia aktów delegowanych określających treść i format listy opcji, którą jednostka krajowa ETIAS państwa członkowskiego odpowiedzialnego za wnioski o zezwolenie na podróż będzie musiała zastosować do celów wezwania wnioskodawcy do przedstawienia dodatkowych informacji i dokumentów.

2. KONSULTACJE PRZEPROWADZONE PRZED PRZYJĘCIEM AKTU

Do opracowania wspomnianego wyżej aktu delegowanego powołano grupę ekspertów. Wszystkie państwa członkowskie miały możliwość mianowania ekspertów do grupy ekspertów ds. systemów informacyjnych do celów zarządzania granicami i zapewnienia bezpieczeństwa, zgodnie z art. 89 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2018/1240 oraz z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa. W rezultacie niniejsza decyzja Komisji została opracowana na podstawie informacji przekazanych przez ekspertów z państw członkowskich należących do wyżej wspomnianej grupy ekspertów. Pierwsze konsultacje z tą grupą przeprowadzono w dniu 11 lipca 2019 r. Ekspertów mieli również możliwość przedstawienia Komisji Europejskiej pisemnych uwag. Ostateczną wersję niniejszej decyzji, opracowaną na podstawie uwag otrzymanych przy różnych okazjach, przedstawiono państwom członkowskim w dniu 27 listopada 2020 r. oraz w dniu 7 grudnia 2020 r., w postaci projektu uznanego za ostateczny przez ekspertów i przez Komisję.

Zasięgnięto również opinii Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej, w ramach której utworzona zostanie jednostka centralna ETIAS.

Ponadto Agencja Unii Europejskiej ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości poinformowała Komisję o potrzebach technicznych oraz o wykonalności proponowanego środka.

Przed przyjęciem decyzji skonsultowano się też z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, aby zapewnić zgodność z przepisami dotyczącymi ochrony danych.

3. ASPEKTY PRAWNE AKTU DELEGOWANEGO

Na podstawie art. 27 rozporządzenia, w przypadku gdy jednostki krajowe ETIAS dokonują ręcznego przetwarzania wniosków o zezwolenie na podróż, jednostka krajowa ETIAS

---

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiające europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz.U. L 236 z 19.9.2018, s. 1).

odpowiedzialnego państwa członkowskiego może wezwać wnioskodawcę do przedstawienia dodatkowych informacji lub dokumentów, jeżeli uzna, że informacje podane przez niego w formularzu wniosku nie są wystarczające do podjęcia decyzji w sprawie zezwolenia na podróż.

Do celów wezwania do przedstawienia dodatkowych informacji lub dokumentów krajowa jednostka ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego powinna – zgodnie z art. 27 ust. 3 rozporządzenia – wykorzystywać z góry określoną listę opcji. W tym celu Komisja powinna przyjąć akt delegowany w celu określenia treści i formatu tej z góry określonej listy opcji.

Projekt decyzji jest zgodny z zasadą proporcjonalności. W celu uzyskania dodatkowych informacji i dokumentów jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego będzie mogła jedynie wezwać do przedstawienia dodatkowych niezbędnych informacji lub dokumentów według listy opcji określonej w niniejszym projekcie decyzji i tylko w przypadku wątpliwości co do informacji przedstawionych w formularzu wniosku. W niniejszym projekcie decyzji ustanowiono ponadto możliwość przedstawienia wszelkich informacji lub dokumentów, które sami wnioskodawcy uznają za niezbędne w związku ze swoim wnioskiem, po otrzymaniu wezwania do przedstawienia dodatkowych informacji lub dokumentów od jednostki krajowej ETIAS. Ponadto w projekcie decyzji ustanowiono odpowiednie przepisy w celu ochrony danych osobowych wnioskodawców oraz zabezpieczenia dostępu do danych przez upoważnione organy.

DECYZJA DELEGOWANA KOMISJI (UE) .../...

z dnia 16.2.2022 r.

określająca treść i format z góry określonej listy opcji stosowanej do celów wezwania do przedstawienia dodatkowych informacji lub dokumentów na podstawie art. 27 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiające europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226², w szczególności jego art. 27 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem (UE) 2018/1240 ustanowiono europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) dla obywateli państw trzecich zwolnionych z obowiązku posiadania wizy do celów wjazdu i pobytu na terytorium państw członkowskich.
- (2) Aby jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego mogła podejmować decyzje w sprawie wniosków, które wywołały trafienie, lub aby jednostka krajowa ETIAS państwa członkowskiego, do którego obywatel państwa trzeciego zamierza podróżować, mogła podejmować decyzje w sprawie wniosków o ograniczonej ważności terytorialnej, informacje przedstawione w formularzu wniosku powinny być kompletne i prawdziwe. Jeżeli informacje uznaje się za niewystarczające do umożliwienia jednostce krajowej ETIAS podjęcia decyzji, jednostka ta powinna móc wystąpić o więcej niezbędnych informacji lub dokumentów od wnioskodawców za pomocą listy opcji.
- (3) Konieczne jest ustalenie z góry określonej listy opcji dostępnych dla jednostki krajowej ETIAS, gdy wzywa ona wnioskodawców o przedstawienie dodatkowych informacji lub dokumentów zgodnie z art. 27 ust. 3 lub art. 44 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/1240. Lista ta powinna być ogólna, zawierająca wykaz informacji i dokumentów, do przedstawienia których można wezwać, jednocześnie umożliwiając wnioskodawcom przedstawienie informacji lub dokumentów, które oni sami uznają za niezbędne.
- (4) Wnioskodawcy powinni otrzymać jasne wskazówki, jakie informacje lub dokumenty są od nich wymagane. Techniczne wdrożenie z góry określonej listy opcji powinno zatem umożliwić jednostkom krajowym ETIAS dołączenie opisu do wybranych opcji.

---

² Dz.U. L 236 z 19.9.2018, s. 1.

Techniczne wdrożenie z góry określonej listy opcji powinno również, domyślnie, wskazać wnioskodawcom możliwość przedstawienia wszelkich informacji lub dokumentów, które oni sami uznają za niezbędne w związku ze swoim wnioskiem.

- (5) Informacje lub dokumenty przedstawione przez wnioskodawców w przewidzianych prawem terminach powinny umożliwić jednostce krajowej ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego podjęcie decyzji w sprawie wniosków. Nieprzedstawienie wymaganych dodatkowych informacji lub dokumentów nie powinno jednak prowadzić do automatycznego odrzucenia wniosków o zezwolenie na podróż.
- (6) Konieczne jest także ustanowienie odpowiednich przepisów, aby chronić dane osobowe wnioskodawców oraz zabezpieczyć dostęp do takich danych przez upoważnione organy na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679³.
- (7) Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla stosowania dyrektywy 2004/38/WE⁴.
- (8) Zważywszy że rozporządzenie (UE) 2018/1240 powstało w oparciu o dorobek Schengen, zgodnie z art. 4 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania powiadomiła o wdrożeniu rozporządzenia (UE) 2018/1240 do swojego prawa krajowego. Dania jest zatem związana niniejszą decyzją.
- (9) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii⁵; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w jej przyjęciu i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (10) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁶, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. A decyzji Rady 1999/437/WE⁷.
- (11) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską

---

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

⁴ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 77).

⁵ Niniejsza decyzja nie wchodzi w zakres środków ustanowionych w decyzji Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącej wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

⁶ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

⁷ Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31).

a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁸, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. A decyzji Rady 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE⁹.

- (12) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen¹⁰, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. A decyzji Rady 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE¹¹.
- (13) Niniejsza decyzja jest aktem stanowiącym rozwinięcie dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związanym w rozumieniu, odpowiednio, art. 3 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2003 r., art. 4 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2005 r. i art. 4 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2011 r.
- (14) Zgodnie z art. 42 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725¹² skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych; swoją opinię wydał on w dniu 21 czerwca 2021 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1
Przedmiot

Niniejsza decyzja określa treść i format z góry określonej listy opcji, którą jednostki krajowe ETIAS mają wykorzystywać do celów wezwania do przedstawienia dodatkowych informacji lub dokumentów na podstawie art. 27 ust. 3 i art. 44 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/1240.

---

⁸ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁹ Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1).

¹⁰ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

¹¹ Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).

¹² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

Artykuł 2

Treść z góry określonej listy opcji do celów wezwania do przedstawienia dodatkowych informacji lub dokumentów

1. Treść z góry określonej listy opcji, którą jednostki krajowe ETIAS mają wykorzystywać do celów wezwania do przedstawienia dodatkowych informacji lub dokumentów, określono w załączniku.
2. W ramach rozwoju technicznego systemu informacyjnego ETIAS eu-LISA umożliwia jednostkom krajowym ETIAS dodanie opisu do opcji wybranych na podstawie ust. 1.
3. Treść z góry określonej listy opcji do celów wezwania do przedstawienia dodatkowych informacji lub dokumentów wskazuje wnioskodawcom możliwość przedstawienia wszelkich informacji lub dokumentów, które sami uznają za niezbędne w związku ze swoim wnioskiem, po otrzymaniu wezwania do przedstawienia dodatkowych informacji lub dokumentów.

Artykuł 3

Format z góry określonej listy opcji do celów wezwania do przedstawienia dodatkowych informacji lub dokumentów

Format z góry określonej listy opcji, którą jednostki krajowe ETIAS mają wykorzystywać do celów wezwania do przedstawienia dodatkowych informacji lub dokumentów, to lista umożliwiająca wybór jednej lub większej liczby wpisów.

Artykuł 4

Dane, które mają być zapewniane wnioskodawcom wraz z wezwaniem do przedstawienia dodatkowych informacji lub dokumentów w związku z przekroczeniem dozwolonego okresu pobytu zgłoszonym w systemie wjazdu/wyjazdu

1. W przypadku gdy jednostki krajowe ETIAS wzywają wnioskodawców do przedstawienia dodatkowych informacji w celu wyjaśnienia wcześniejszego przekroczenia przez nich dozwolonego okresu pobytu na terytorium państw członkowskich, udostępniają one wnioskodawcom dane, o których mowa w art. 16 ust. 3 lit. a) i b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2226¹³, za pośrednictwem funkcji zabezpieczonego konta ustanowionej w art. 6 ust. 2 lit. g) rozporządzenia (UE) 2018/1240.
2. Do celów ust. 1 należycie upoważniony personel jednostek krajowych ETIAS ma bezpośredni dostęp i wgląd do danych, o których mowa w tym ustępie, w formacie wyłącznie do odczytu w systemie wjazdu/wyjazdu. Dane te nie są rejestrowane w pliku wniosku.

---

¹³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2226 z dnia 30 listopada 2017 r. ustanawiające system wjazdu/wyjazdu (EES) w celu rejestrowania danych dotyczących wjazdu i wyjazdu obywateli państw trzecich przekraczających granice zewnętrzne państw członkowskich i danych dotyczących odmowy wjazdu w odniesieniu do takich obywateli oraz określające warunki dostępu do EES na potrzeby ochrony porządku publicznego i zmieniające konwencję wykonawczą do układu z Schengen i rozporządzenia (WE) nr 767/2008 i (UE) nr 1077/2011 (Dz.U. L 327 z 9.12.2017, s. 20).

3. Dane z systemu wjazdu/wyjazdu są dostępne wyłącznie w okresie, w którym wnioskodawcy mogą przedstawić dodatkowe informacje lub dokumenty na podstawie art. 27 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/1240.
4. Po podjęciu przez jednostkę krajową ETIAS decyzji w sprawie wniosku dane z systemu wjazdu/wyjazdu są usuwane z funkcji zabezpieczonego konta.

Artykuł 5
Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 16.2.2022 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN